

తెల

స్వచ్ఛమే
కాక

“అయితే ఎంకన్న తాతా సినేమా
ఏట్టర్లంతా పట్నంలోనే నన్నమాట
వుండేది?” అన్నాడు సీనయ్య.

“కాక మన సీతారాంపురంలో వుంటా

రనుకున్నావేటి, సినిమాల్ని చీపేది
పట్నంలోనే గండా. మరి ఆళ్ళంతా
అడుండక మరేడుంటారనుకున్నావారే
ఎర్రినన్నాసి?” అన్నాడు నర్సిగాడు.

“తాతా మనూరికెప్పుడైనా ఓ సినీమా స్టూరుని పిల్చుకొచ్చి మాకు సూపించ రాదా? అన్నేళ్ళుగా ఆళ్ళకాడ పన్నేస్తున్నావుకదా” అన్నది సిగ్గుపడుతూ సీతా లచ్చిమి.

“ఓసినీ . మనూరికి ఈ ఎంకటేస్పరా టూరింగుటాకీసు తప్ప అ స లై న సిమ్మెంటు చాలైనా లేదే. సీవిమా స్టూరై ట్టా వొస్తారనుకున్నావే!” అన్నాడు ఎంకటేసు.

“మొన్న రాములోరి సినీమాలో సీతా దేవిగా వీసిందే అయమ్మ బంగళా మన పెననాయుడుగారి మండువా అంక ఊంటదా?” అన్నాడు పాలేరు పోరిగాడు.

“ఓరే పోరిగా. మీ నాయుడుగారి బంగళా అంతా కలిపి అయమ్మగారి పడగ్గడంక వుండదు తెల్పిండా. నాయుడుగోరి కుటుంబానికంతా కలిసి ఒకరోజు అయ్యే కర్చు అయమ్మగారి ఆల్వేసనుడాగు-సీమ కుక్కన్నమాట - అది ఒక పూట తినే తిండికి సరిపోదు ఏదనుకున్నావో. ఆయమ్మగారి కారెలా గుంటదో తెల్పా పూరదం నాగుంటది. ఎండాకాలంలో సల్లగా, సలికాలంలో ఎచ్చగా వుంటాది అందులో కూకుంటే. నేజెప్పింది అబద్ధమైతే ఎంకన్న తాతనే అడుగు” అని తాతకేసి చూసేడు, పోయినవారి ఎలక్కన్నప్పుడు పంచాయితీ కర్చులకో లారీమీద ఇం ది ర మ్మ మీటింగుకు వట్టుం ఎల్లోచ్చిన ఎంకటేసు.

ప్రక్కలూ, జనాబలూ తామే చెప్పు కుని అనందిస్తున్నారు తాతచుట్టూ చేరిన వాళ్ళు, అన్నిటికీ చిరునవ్వుకో తలూపుతూ చుట్టసీయస్తూ కూర్చున్నాడు ఎంకన్న తాత.

సీవిమాలు తీసే వట్టూనికి వంద యాభైమైళ్ళ దూరంలో వుంది ఆ పూరు. టూరింగు టాకీసులో తెంపీద చూట్టం తప్ప సీవిమా తారల్ని ప్రత్యక్షంగా చూసి తరించే భాగ్యానికి ఆ పూరి ప్రజలింకా నోచుకోలేదు. కాని ఒక అదృష్టం మాత్రం వాళ్ళకు దక్కింది ఎంకన్నతాత రూపంలో.

ఏడాదికోసారి ఆ పూరాచ్చి వారం రోజులుండి వెళ్ళే ఎంకన్నతాతంకే ఆ పూరి కు ర్ర కా రు కి వల్లమాలిన అభిమానం. వాళ్ళ దృష్టిలో ఎంకన్న తాత సీవిమా స్థారంక ప్రముఖ వ్యక్తి. ఈ కోపున్న ఆ వారంరోజులూ వాళ్ళు హిం చు కున్న సినీమా(య) లోకాన్ని గురించిన వింతలూ, విద్దు రాలూ వివిపించి స్వప్నజగత్తులో ఆ జనాన్ని విహరించజేసి అనందించటం అతనికి ఓ రకమైన తృప్తివచ్చేది.

ఎంకన్నతాత మద్రాసులో ప్రముఖ సినీతార శోభాలాణి ఇంట్లో తోటమాలిగా పన్నేస్తున్నాడు. కాని పూకో మాత్రం అందరితోటీ తను ఆమెగారికి నమ్మిన బంటులాంటి వాడినని చెప్పుకుంటూ వుంటాడు. పదేళ్ళకిందట వున్న కాస్త

పొలము అమ్మి కూతురి పెళ్ళి జరిపించేడు. అల్లుడికి పట్నంలో సినిమా స్టూడియోలో ఏదో చిన్న వుద్యోగం. "ఇంకా ఏముందని ఈ వూళ్ళో వుంటావ? పట్నం వచ్చేయి ఏదైనా పనిప్పిస్తాను" అని అల్లుడే ఎంకన్నతాతని శోభారాణి ఇంట్లో తోటమాలిగా కుదిర్చేడు. పుట్టి పెరిగిన వూరిమీద మనుకారం వాడులుకోలేక సంవత్సరాని కోసారి సీతారాంపురం వచ్చిపోతుంటాడు ఎంకన్నతాత.

బాగా చీకటివడింది.

టూరింగు టాకీసులో పాటలాగి పోయినయ్య, సినిమా మొదలెట్టే వేళైంది ఆ రోజుకి ఎంకన్న తాతతో గోష్టి ముగించుకుని ఇళ్ళకు వెళ్ళటానికి లేచారు అంకా. అప్పటిదాకా అక్కడ చేరి వాళ్ళ మాటలన్నీ మౌనంగా వింటూ కూర్చున్న సిన్నోడు ఆలోచిస్తూ ఇల్లు చేరుకున్నాడు. ఆ రాత్రంతా సిన్నోడికి విద్రవట్టలేదు. సినిమా గురించి, సినిమాలో చూసిన సీతమ్మ గురించి, ఆ పాత్రలో అద్భుతంగా నటించిన శోభారాణి గురించి ఆలోచిస్తూనే వున్నాడు. 'సీతాచరితం' సినిమాని అప్పటికి నాలుగు సార్లు చూసేడు సిన్నోడు. సీతాకళ్యాణం సినులోని సీతలో కనిపించిన సోయగానికి పులకింతలు వేసింది వాడి మనసు. శీల వరీక్ష దృశ్యంలో సీతమ్మవారు అగ్ని ప్రవేళం చేస్తుంటే ఆడపిల్లలా వలవలాకిందట ఇనజార మొచ్చిపోయేడు.

నిద్రేనేడు. మని ఆశ్రమంలో కుళలపుం కల్లిగా సీతలో వుప్పొంగిన మాతృత్వానికి కనులు చెమర్చేడు. ఒక సారి పట్నం వెళ్ళి శోభారాణిని చూసి రా వాలని తహతహలాడిపోయేడు. ఎంకన్నతాత ఆయమ్మగారింటనే పన్నేస్తున్నాడు. ఎంతదృష్టమో తాతకి. రోజూ ఆమెని చూస్తుంటాడు.

నాన్న ఒప్పుకోడుగాని ఆమె దగ్గర పనిపిల్లవానిగానైనా చేరి రోజూ ఆమెకు సేవలు చేస్తూ గడపటం కూడా ఎంత బావుంటుందో! రేపే ఎంకన్నతాత వడగాలి తనకోసారి ఆమెని చూపించమని, పెద్ద కష్టమైన పనేంకాదు తాతకి అనుకుంటూ నిద్రపోయాడు సిన్నోడు.

తెల్లవారింది.

కాఫీ వోచేలుకాడ ఎంకన్నతాతని కలుసుకుని తన కోరికని వెల్లడించేడు విడియవడుతూ.

"మీ అయ్య ఒప్పుకోవద్దూ!" అన్నాడు ఎంకన్నతాత.

"నువ్వే ఎట్టాగైనా ఒప్పించాలి తాతా, నువ్వు చెప్పే కాదనడు మా అయ్య" అన్నాడు జాలిగా సిన్నోడు. ఎంకన్నతాతకు సిన్నాడంటే మొదట్టింటే ఒక రకమైన అభిమానం. తన మనవడు అచ్చంసిన్నోడిలాగే వుండేవాడు. దాదాపు ఇద్దరూ ఒక చూడువాళ్ళే. అయిదేళ్ళ

“వరే! ఇయ్యాల మీ అయ్యకో మాట్లాడతాలే.”

సిన్నోడు ఎగిరి గంతేసేడు. దేవతని చూపించటానికే పూజారయ్య వరమిచ్చి నట్టుగా సంబరపడిపోయాడు.

“చూడు రామయ్యా! ఏదో సరదా పడుతాడు. అయినా మరీ సిన్నోడేం కాదు. మరో రెండేళ్ళకి పదోకళాసు కెళ్ళేవోడు. అదూ పెపెంచగ్గేనం తెల్సుకోవద్దా! ఇంతదాకా పట్నం తీసికెళ్ల లేదంటివి. అయినా నీకు పెద్ద కర్సేం కాదు. రానూ పోనూ చార్జీలకో సాతిక. పట్నమంతా తిరిగి సూద్దానికి మరో సాతిక వుంటే సాలు. రెండ్రోజుల్లో తిరిగొచ్చేస్తాడు. పట్నంలో పొద్దున బిసెక్కిస్తే మనూళ్ళో నందేకకి డిగి పోతాడు. నామాటివి వాడిస్తం కాదనకు,” అని నచ్చజెప్పి వొప్పించాడు వెంకన్న తాక.

ఈళ్ళో నేస్తాలందరికీ తను సినిమాలో సీతమ్మగా ఏసిన ఏట్లర్ని సూడబోతున్నానోచో అని చెప్పుకుని అందలమెక్కినంత సంబరపడ్డాడు. పట్నంనుంచి వచ్చేటప్పుడు ఆయమ్మ సంతకం చేసిన ‘పుటోగరాపు’ కూడా తెస్తావని చెప్పుకున్నాడు సిన్నోడు.

మర్నటిరోజు పుడయాన్నే ఎంకన్న తాకతో పట్నంకు బనెక్కాడు సిన్నోడు. సీమ కెళుతున్నంతగా వుప్పొంగిపోయేడు పట్నం చేరి కోళారాణి బంగళా చేరుకునేసరికి రాత్రి తొమ్మిది దాటింది.

గేటుకాడ దిడి వెరిగిందిన గూల్లా సిన్నాడివి ఎగాదిగా చూసేడు. హిందీలో తాత ఏదో చెప్పగానే లోపలికి రావిచ్చేడు.

అకుపచ్చరంగులో అదేదో సినిమాలో లాగుంది కోళారాణి భవంతి. గేటుకి బంగళాకు మధ్యవున్న బాట కిరుపక్కలారకకకాల చెట్లు. బంగళాముందు పచ్చని లాన్. మధ్యలో నీళ్ళు చిమ్మే ఫౌంటెన్. వింతగా చూస్తూ వడస్తున్నాడు సిన్నోడు. కారు హారన్ రెండుసార్లు మోగింది. లేతాకుపచ్చరంగు అరీదైన కారు బంగళా ముందాగింది.

“సూడు, సూడు అమ్మగారొచ్చేళారు,” అన్నాడు తాత సిన్నోడి భుజం తట్టి. కారులోంచి తూలుతూ దిగింది సిసీతార కోళారాణి. ఆమె కలంతా రేగి వుంది. భుజాల చుట్టూ చేతులు వేసి పట్టుకుని నడిపించికొస్తున్నాడు భర్త. స్తంభాల చాటున నక్కి నక్కి చూస్తోన్న సిన్నోడికి బ్రాండ్ వాసన గుప్పన కొట్టింది. గుమ్మం మెట్లెక్కుతూ తూలిపడబోయిన కోళారాణివి గట్టిగా పొదివిపట్టుకున్నాడు భర్త.

“యూ బానర్డ్; ఒనల్రా నన్ను .. ఒదులు. నన్ను ముట్టుకోకు” అని ఇంక ఏవో బూతులు తిడుతూ పెనుగులాడు తోంది ఆమె.

“డ్రైవర్; డ్రైవర్!” గట్టిగా అరిచాడు భర్త.

ఇద్దరూ వట్టుకువి హల్లో సోఫామీద పడుకోబెట్టారు శోభారాణిని.

'సీతాచెరికం' సినిమాలో సీతాదేవిగా ఏసింది ఈ అమ్మేనా తాతా? అడిగేడు సిన్నోడు వాడికంతా అయోమయంగా వుంది. నమ్మకం కుదరటంలేదు.

"అవునూ, ఈ యమ్మే. ఇప్పుడు మన లోకంలో లేదు. తెల్లారేక విన్ను పరిసయం సేత్తాను మాడ్చాడువుగావితే" అని చిన్నగా చెప్పేడు తాత.

హల్లోకి నక్కి నక్కి చూస్తోన్న సిన్నోడ్ని ఎవరన్నట్టుగా చూసేడు సీసీతార భర్త.

"నా మనవడండి పట్నం సూడాలంటే పిల్చుకొచ్చేను. నాకోబాటు అవుటవు లోసు రెండ్రోజులుండి ఎల్పోతాడు," అన్నాడు తాత విసయంగా.

ప్రేక్షలోంచి అయిసు తెచ్చి శోభారాణి ముఖం తుడిచేడు భర్త. ఐసు సంచీవి తలమీద పెట్టేడు.

కాసేపటికి తేరుకుంది శోభారాణి.

"మాడు శోభా! మరి కాసేపట్లో ప్యారేలాల్ వొస్తున్నాడు నీకోసం. వాడో మల్టీస్టారర్ తియ్యాలనుకుంటున్నాడు. నాలుగు తెలుగు సినిమాల్లో వేస్తే వొచ్చేదానికంటే ఎక్కువే వొస్తుంది, ఈ ఒక్క హిందీ సినిమాలో ధాన్సు దొరికిందంటే నీకు. అంచేత నువ్వు ప్యారేలాల్ తో... " బతిమాలు తున్నాడు భర్త.

"నువ్వు వాడు గంగలో కలవండి. వాడంటేనే నా కనయ్యం. ఐ హేట్ హిమ్. ఐ హేట్ హిస్ బెల్లీ. నన్ను విసిగించక ముందిక్కడ్నించి వెళ్ళు. గెటవుట్."

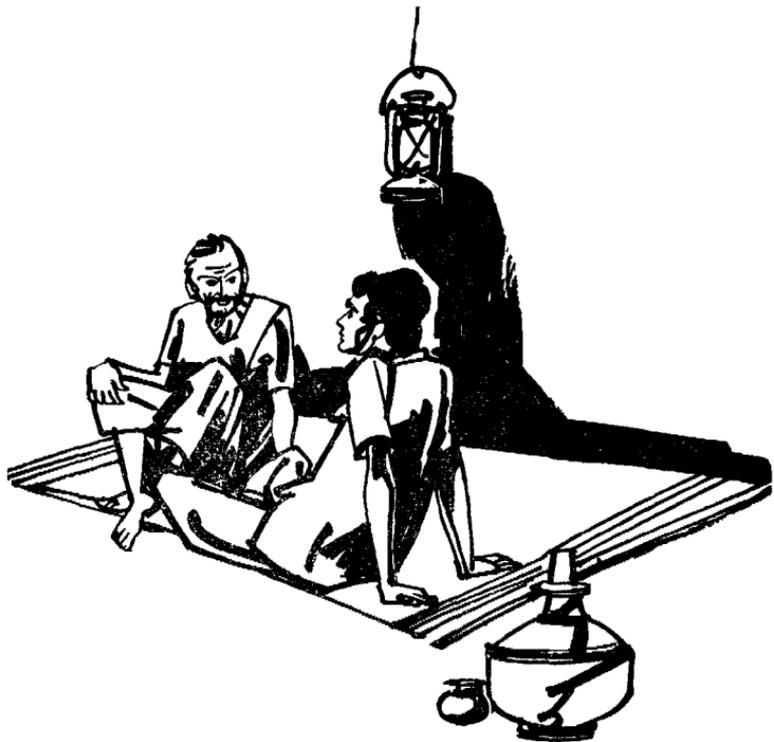
"స్టీక్. నెమ్మదిగా మాట్లాడు ఎవరైనా వింటే బావుండదు, ఎంతైనా నీ భర్తవి."

"అహహ మొగుడంటే మొగుడు! నువ్వు తార్చుడుగాడివిరా, మొగుడివి కాదు"

"పోనీ అలాగే అనుకో. తార్చు కుంటే నువ్వీరోజు ఇంత గొప్ప తారవి అయివుండేదానివి కాదు. ఆ సంగతి నీకూ తెలుసు. శోభా! నా మాటివి ఈ ఒక్కసారికి ప్యారేలాల్ ని వంకోష పెట్టు స్టీక్."

"నో నో నా కిప్పుడు హరిబాబు కావాలి. ఫోన్ చేసి వెంటనే పిలిపించు."

"హరిబాబు కిప్పుడు మార్కెట్ పడి పోయింది. ఇండస్ట్రీలో మంచి పేరు కూడా లేదు. నువ్వొంకా వాడితో తిరగటం నీ భవిష్యత్తుకంత మంచిది కాదు. అయినా వాడిప్పుడు వూళ్ళో లేడు. టయిమయిపోతోంది శోభా! మరో అర్ధ గంటలో ప్యారేలాల్ దిగుతాడు. నా కోసం ఈ ఒక్కసారికి నీ మూద్ మార్చుకుని ప్రెఫెష్ గా తయారవు. వచ్చి బట్టలు మార్చుకో. కమాన్," అని అమెవి పడగ్గడిలోకి తీసితెడుతున్నాడు భర్త.

కాపేపటికి బరగళా ముందు కారా గింది. అందులోంచి ప్యారేలాల్ దిగాడు.

“సిన్నోదా మనం పోదారా. పొద్దున్నే వచ్చి అమ్మగార్ని కలుసుకుందాం,” అవి సిన్నోడ్ని అవుటవుసుకి తీసుకెళ్ళాడు తాత. సిన్నోడ్డి కంఠా వింతగా వుంది. తన కళ్ళని తానే నమ్మలేకపోతున్నాడు. శోభారాణిని గురించి సినిమా వత్రికల్లో చదివించంతా మనసులో మెదిలింది సిన్నోడ్డికి

“చిన్నప్పట్నుంచి నాకు సీతమ్మవారు అంటే చాలా భక్తి. సీత నా ఆరాధ్య

దైవం. మా యింట్లో ఎందరు దేవుళ్ళున్నా సీతమ్మవారి విగ్రహాన్ని ఎప్పుడూ ఒక్కో పెట్టుకుని విద్రలో కూడా ఒదిలిపెట్టేదాన్ని కాదుట. సినిమా రంగంలో కాలుమోపిం తరువాత ఎన్నటికైనా సీతాదేవి పాత్రను ధరించాలన్నది నా జీవితాశయంగా మారింది. ఇన్నేళ్ళకి నా జన్మం తరించి నట్టుగా భావిస్తున్నాను. నా అభిమాన ప్రేక్షకుల హృదయాల్లో సీతమ్మవారంటే ‘శోభారాణి’ అనే అభిప్రాయాన్ని చిరస్థాయిగా విలుపుకోగలగడం ఆ దేవి

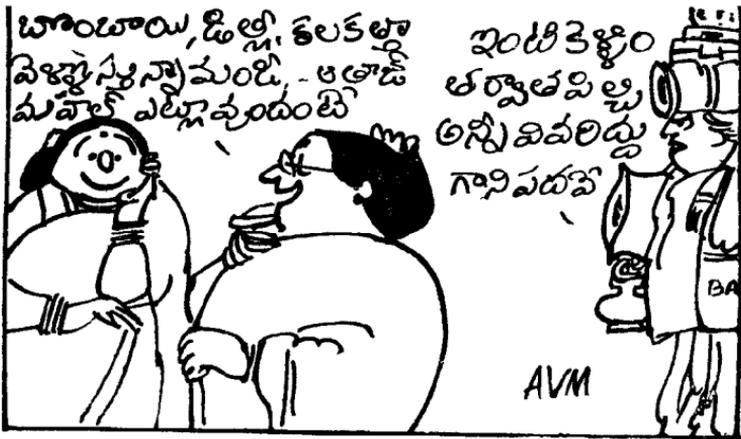
అనుగ్రహంగా భావించును. ఆ మహా సాధ్వి పాత్రను పోషించటానికి ముందు నేనెన్ని కఠిన వియమాలను పాటించానో పాతకులకు చెప్పాలనుకుంటున్నాను. తెల్లవారుజామునే లేచి ముందుగా మారి పాదాలకు సమస్కరించేదాన్ని. ఆ తరువాత చన్నీటి స్నానం చేసి సీతారాముల విగ్రహాల ముందు పూజా మందిరంలో గంటకుపైగా ధ్యానముద్రలో వుండేదాన్ని. ఉపవాసాలు పాటించేదాన్ని. సీతాదేవి పాత్రలో నేను కాస్త చిక్కిపోయి వున్నట్టు అభిమాన ప్రేక్షకులు గమనించే వుంటారు... ఇలా యింకా ఎన్నో నిషయాలు. అవి చదివి సినిమా చూసిన సిన్నోడికి శోభారాణి కనిపించలేదు తెరమీద. సాక్షాత్తు ఆ సీత మహాకల్లి కనిపించినట్టుయి పారవశ్యంతో మైమరచిపోయాడు. కాని ఇక్కడ తను చూస్తున్నది :

అర్ధరాత్రి దాటింది.

శోభారాణి పడగ్గడిలోంచి వుండి వుండి నవ్వులూ, అరుపులూ, బూతులూ వినిపిస్తున్నాయి. మెల్లగా చాప మీంచి లేచాడు. చెట్లమధ్యగా నడుచుకుంటూ వెళ్ళి కిటికీ వారగా మల్లెవందిరి చాటున వాదిగి వించున్నాడు. కిటికీలోంచి లేత నీలిరంగు వెలుతురులో విడిచిన పడగ్గడి కనబడుతోంది శోభారాణి ఒంటిమీద బట్టలేవు. ప్యారేలాల్ కూడా అర్ధ

నగ్నంగా అసహ్యంగా అవుపిస్తున్నాడు. గ్లాసులో విస్కీపోసి ఆమెకు తాగిస్తున్నాడు. ఆమెని కబళించడానికి మీదికి వారు గుతున్న వింత మృగంలా కనిపిస్తున్నాడు సిన్నోడికి. గ్లాసును మూలకి విసిరేసి ఆ మృగాన్ని తనపైకి లాక్కుంటోంది శోభారాణి. సిన్నోడికి కడుపులో తిప్పినట్లయింది. ఇక అక్కడ నిలబడలేకపోయాడు

ఎత్తయిన శిఖరాగ్రం మీద సీతమ్మ వారు నిలబడివుంది. కొంచెం దూరంలో ఆమె కఠిముఖంగా నుంచుని కన్నార్పకుండా ఆ దివ్యమంగళ వ్యరూపాన్ని తిలకిస్తున్నాడు. కొండ పరియల్లోంచి హాహాకారాలు వినిపించినయ్. తల విరబోసుకుని కొండ అంచులమీంచి అరుచుకుంటూ పరిగెత్తుకొస్తోంది ఎవరో ఆడమనిషి. ఆమె నగ్నంగా వుంది. అర్థం కాని బూతులేవో తిడుతోంది. అమ్మవారి పట్టుదీరిని బరబరా లాగి పారేస్తోంది. సీతమ్మ వారిని రక్షించడానికి ముందు కురికేడు. బట్టలేని ఆడమనిషి విసురుగా నెట్టేసింది ఆ ఇద్దరి ముఖాల్లానూ శోభారాణి పోలికలు కనిపిస్తున్నయ్. వాళ్ళిద్దరూ తన కేసి చూసి పిచ్చిగా నవ్వుకున్నారు. నివ్వెరపోయేడు, నిలువెల్లా ఒణికిపోయేడు. ఆ యిద్దరూ కిందపడి పెనుగులాడుతున్నారు. దొర్లుకుంటూ పోతున్నారు. కొండ అంచుమీంచి జారి అగాధంలోకి పడిపోతున్నారు....

తెప్పన అరిచి లేచి కూర్చున్నాడు.

“ఏ వైందిరా సిన్నోడా! కం
గన్నావా!” అంటున్నాడు తాత.

సూర్యోదయ మౌతోంది

వెలుగు రేఖలు విచ్చుకుంటున్నాయి.

చెట్లమీది పక్షులు కివకివలాడు
తున్నాయి.

“లే, లే. స్తానం చేసి తొరగా బట్టలు
మార్చుకో. అమ్మగారిచి చూపిస్తా” అవి
చుట్ట వెలిగించేడు తాత.

అయోమయంగా అలానే కూర్చుని
వున్నాడు సిన్నోడు. “ఏరా లెగవేం :
అలీనెమయిందంటే మల్లా సూటింగు
తెక్కట్టి ఆయమ్మ. లేచి మొగం
కడుక్కో” తొందర చేస్తున్నాడు తాత.

“ఒద్దు తాత! నేనాయమ్మని నూణ్ణు.
నన్నీరోజే బనెక్కించేనెయ్. మావూరి
తెల్లోతా” అన్నాడు సిన్నోడు కళ్ళు
నులుముకుచి.

మొదట్లో విస్తుపోయి చూసేడు. ఆ
తరువాత ఓదో అర్థమైనట్టు వేదాంతిలా
నవ్వుకున్నాడు ఎంకన్న తాత.

